

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31085/2023
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Родољуб Пашћановић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је заступник Правобранилаштво Града Новог Сада из Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2652/23 од 28.09.2023. године, у седници већа одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2652/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8087/2022 од 16.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке обавезан је тужени да на име накнаде за парцеле ... и ... све у КО Сремска Каменица исплати тужиоцима АА и ВВ износе од по 2.221.253,73 динара и тужиоцу ББ износ од 773.131,9805 динара, све са законском затезном каматом од 16.06.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцима трошкове поступка у износу од 583.498,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ преко досуђеног износа од 773.131,9805 динара до траженог износа од 2.221.253,73 динара. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2652/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужилаца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8087/2022 од 16.06.2023. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба туженог, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23-други закон) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 19.12.2018. године. Тужиоци су у тужби предложили да се обавезе тужени да исплати тужиоцима износе од по 2.592.000,00 динара. Тужиоци су поднеском од 04.05.2023. године, преиначили тужбу повећањем постојећег тужбеног захтева ради исплате тужиоцима на износе од по 2.718.450,00 динара, да би на рочишту са главне расправе одржаном 16.06.2023. године, смањили тужбени захтев на износе од по 2.221.253,73 динара. На дан преиначења тужбе 04.05.2023. године, 1 евро је износио 117,2923 динара, то вредност предмета спора изражена у еврима у односу на тужиоце АА и ВВ од по 2.221.253,73 динара износи 18.937,7625 евра, а у односу на тужиоца ББ од 773.131,9805 динара износи 6.591,4981 евра.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у делу којим је усвојен тужбени захтев тужилаца, као главни захтев, у односу на тужиоце понаособ, с обзиром на то да тужиоци нису јединствени и нужни супарничари, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић